

РЕШЕНИЕ

№ 15679

гр. София, 09.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
публично заседание на 17.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **819** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление/ЗУСЕФСУ/.

Образувано е по жалба на Сдружение „Съюз за защита на природата“ с ЕИК г. със седалище и адрес на управление –гр.С., район С., [улица], представлявано от Председателя на УС проф.С. Ц., чрез адв. Д. С. със съдебен адрес- [населено място], [улица], ет. 7, срещу Решение от 20.12.2024 г. на Ръководителя на управляващия орган/Р./ на Оперативна програма „Околна среда 2014 -2020 г.“ /ОПОС/, с което на жалбоподателя е определена финансова корекция в размер на 25% от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС разходи, представляващи средства по смисъла на чл.1 ал.2 от ЗУСЕФСУ по сключен договор № 00027/11.09.2023 г. с „Куков и КО“ ООД на стойност 222 300 лева без ДДС.

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и неговата цел. Навеждат се доводи за недопустимост на процедурата по администриране на нередност, като оспореният акт е издаден след извършен повторен последващ контрол по отношение на една и съща нередност, за която е налице произнасяне на ВАС с влязло в сила съдебно решение. Навеждат се доводи за нищожност, на основание чл.177 ал.2 от АПК, поради противоречие на издадения акт с влязло в сила Решение № 11302/22.10.2024 г. по адм.дело № 6940/2024 г. на ВАС . Сочи, че липсва нередност по т.14 от Приложение № 1 към чл.2 ал.1 Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на

финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ, приета с ПМС № 57 от 28 март 2017 г. /Наредбата за посочване на нередности/, в редакцията ѝ от ДВ бр.59 от 12.07.2024 г. /

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. С., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Представя писмена защита. Претендират се разноси по представен списък.

Ответникът - Ръководителят на УО на Оперативна програма „Околна среда“ 2014-2020 г. /ОПОС/ и Главен директор на Главна дирекция „Околна среда“ в Министерство на околната среда и водите - чрез процесуалния си представител – юрисконсулт Т., оспорва жалбата. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура –редовно уведомена, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Жалбоподателят Сдружение „Съюз за защита на природата“ е бенефициент по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № Д-34-7/23.03.2020г. по ОП „Околна среда 2014-2020“, съфинансирана от Европейския фонд за регионално развитие и Кохезионния фонд на ЕС по процедура за предоставяне на БФП чрез подбор BG16M1OP002-3.016 „Мерки за подобряване на природозащитното състояние на птици“.

Предмет на договора е „Доставка и монтаж на фотоволтаична централа за производство на електроенергия за собствени нужди и изграждане на захранващо трасе“.

В изпълнение на част от дейностите по проекта е подготвена проектна документация за избор на изпълнител по реда на чл.51 от ЗУСЕФСУ и ПМС № 160/01.07.2016 г. чрез публична покана, с предмет “Доставка и монтаж на фотоволтаична централа за производство на електроенергия за собствени нужди и изграждане на захранващо трасе“ по проект „Подобряване на природозащитното състояние на големия воден бик в България, чрез прилагане на комплексни мерки в ключови за вида местообитания от Натура 2000“. Вследствие на проведената процедура е сключен договор № 00027/11.09.2023г. с изпълнител „КУКОВ И КО“ ООД на стойност 222 300 лв. без ДДС.

Документацията за избор на изпълнител с публична покана по чл.51 от ЗУСЕФСУ е приложена по делото.

При осъществяване контрол за законосъобразност от УО по ОПОС по сигнал за нередност № 1396, регистриран в Регистъра на сигналите за нередности по оперативна програма „Околна среда 2014-2020г., е констатирано нарушение, което подробно е описано, а именно: избран е изпълнител- кандидат, чиято оферта не отговаря на предварително обявените условия в процедурата-нарушение на чл.8, ал.3, т.1, вр. чл.9, ал.1, т.2 от ПМС 160 от 2016 г. На стр.22 от Поканата за участие, възложителят е заложил изискване за представяне на линеен график, който трябва да отразява предложението за изпълнение на дейностите по поръчката и да е в съответствие с Техническата спецификация.В него следва да се посочват началото и края на периода за изпълнение на всеки етап, срокът за изпълнение на дейностите, заложен в линейния график трябва да съответства на предложения срок в образеца на техническото предложение както и на описаната от кандидата организация на работа и етапи на изпълнение, включващи периоди на престой. Административният орган е извел извод, че линейния график съдържа

дейностите от техническата спецификация, но не са посочени отделните етапи на изпълнение съгласно работния план, както и сроковете за тяхното изпълнение, каквото е изискването заложено в поканата. Налице е и разминаване между дните за изпълнение на отделните дейности от техническото предложение и линейния график.

Според административният орган, тази констатация е нарушение на чл.8 ал.3 т.1 във връзка с чл.9 ал.1 т.2 от ПМС № 160/2016г. и го е квалифицирал като нередност по т.14 от Приложение № 1 към чл. 2, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ, приета с ПМС № 57 от 28.03.2017 г., във връзка с раздел 1.2.2. от Насоките за определяне на финансови корекции относно финансирани от ЕС разходи за несъответствия с приложимите правила за обществени поръчки, приети с Решение на Европейската Комисия от 14.05.2019г. (С(2019)3452), и с Решение от 07.12.2023 г. на Р. на ОПОС е определена финансова корекция от стойността на разходите признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС 2014-2020, представляващи средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ) по смисъла на чл. 1, ал. 2 от ЗУСЕФСУ, в размер на 25% от сключения договор, сключен с изпълнител: „КУКОВ И КО“ ООД на стойност 222 300 лв. без ДДС.

Решението на Р. на ОПОС е оспорено по съдебен ред и същото е отменено с влязло в сила Решение № 5049/14.05.2024 г. по адм. дело 8/2024 г. по описа на АССГ, III-то отделение, 80 състав /оставено в сила с Решение № 11302/22.10.2024 г. по адм.дело № 6940/2024 г. по описа на ВАС – VII-мо отделение /

След извършения съдебен контрол, въз основа на същия сигнал № 1396 и по отношение на същата проведена процедура за избор на изпълнител с публична покана по реда на чл.51 от ЗУСЕФСУ, административният орган – Р. на ОПОС отново е иницирал процедура по установяване на нередност и определяне на финансова корекция , като е изпратил на жалбоподателя чрез ИСУН писмо изх. № 3-016-0002-2-312/27.11.2024 г. на УО на ОПОС, съгласно чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ, с което го е информирал за вида на констатираното нарушение при осъществен контрол за законосъобразност на горепосочената процедура и сключеният в резултат на нея договор № 00027/11.09.2023 г. с „Куков и Ко“ ООД на стойност 222 300 лева без ДДС , както и за размера на финансовата корекция и му е предоставил възможност да се запознае с констатациите и в случай, че има възражения да ги изложи, като ги подкрепи с доказателства в двуседмичен срок. В така цитираното писмо отново е посочено, нарушение на чл. 8 ал.3 т.1, но във връзка с чл.5 ал.1 т.2 от ПМС № 160 от 01.07.2016г., изразяващо се в избор за изпълнител на кандидат, който е представил оферта, която не отговаря на изискванията на чл.5, ал.1, т.2 от ПМС № 160/2016, относно съдържанието на техническото предложение и на условията на публичната покана, посочени от изпълнителя и който на посоченото основание е следвало да бъде отстранен.

Отново нередността е определена по т. 14 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, но в актуалната ѝ редакция, обнародвана в ДВ бр. 59 от 12.07.2024 г. , за което е предвидена и може да бъде определена финансова корекция в размер на 25% от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС 2014-2020 разходи, представляващи средства по смисъла на чл. 1, ал. 2 от ЗУСЕФСУ, по сключен Договор №00027/11.09.2023 г. с "КУКОВ И КО" ООД на стойност 222 300 лв. без ДДС, в резултат на проведена процедура за избор на изпълнител с публична покана по чл. 51 от ЗУСЕФСУ и ПМС № 160/01.07.2016 г.

В срока, предоставен с писмо с изх. № 3-016-0002-2-312/27.11.2024 г., в съответствие с чл. 73, ал.

2 от ЗУСЕФСУ не е депозирано възражение от бенефициента. Т. е постъпило след издаване на оспореното в настоящото производство решение на Р. на ОПОС. В същото се излага становище за недопустимост на процедурата, поради наличие на влязло в законна сила съдебно решение, с което е отменено Решение от 07.12.2023 г. на Р. на ОПОС, с което е наложена финансова корекция в размер на 25% от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС 2014-2020 разходи, представляващи средства по смисъла на чл. 1, ал. 2 от ЗУСЕФСУ, по сключен Договор № 00027/11.09.2023 г. с "КУКОВ И КО" ООД на стойност 222 300 лв. без ДДС. Според жалбоподателя, установеното с Решение от 07.12.2023 г. нарушение на чл.8 ал.3 т.1 във връзка с чл.5 ал.1 т.2 от ПМС № 160/2016 г. е идентично с установеното в настоящата процедура нарушение, изразяващо се в недопускане до оценка на оферта, която не отговаря на изискванията на чл.5 ал.1 т.2 от ПМС № 160/2016 г.

Издадено е оспореното Решение от 20.12.2024 г. на Ръководителя на управляващия орган/Р./ на оперативна програма „Околна среда 2014 -2020 г.“ /ОПОС/, с което на жалбоподателя е определена финансова корекция в размер на 25% от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС разходи, представляващи средства по смисъла на чл.1 ал.2 от ЗУСЕФСУ по сключен договор № 00027/11.09.2023 г. с „Куков и КО“ ООД на стойност 222 300 лева без ДДС.

Издаването на процесното решение, след отмяната на предходно такова с влязло в сила съдебно решение на ВАС, се основава на въведено с ПМС № 248 от 5 юли 2024г. изменение и допълнение на Наредбата за посочване на нередности по т. 14, която определя като нередност по чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ следното: Критериите за подбор, техническите спецификации, основанията за отстраняване или други условия в документацията са променени след отварянето на офертите или са приложени неправилно, в резултат на което:

– определен е за изпълнител кандидатът или участникът, който не отговаря на критериите за подбор, техническите спецификации или други условия в документацията/за когото са налице основания за отстраняване ,

В хода на съдебното производство е приета административната преписка, като част от нея е представена и приложена в електронен вариант на флаш-памет, съдържаща електронни документи, описани по съдържание в придружително писмо на Р. на ОПОС, включително и доказателства, относно компетентността на органа, издал оспореното решение и пълномощно, с което Р. на ОПОС е упълномощил юрисконсулт Й. Т. да го представлява в настоящото производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, който по своята същност е индивидуален административен акт, с който пряко са засегнати правата и законните интереси на жалбоподателя.

Оспореното решение е издадено в рамките на производство, образувано по сигнал за нередност № 1396, регистриран в регистъра на Сигнали за нередности по Оперативна програма „Околна среда“ 2014-2020 в Министерство на околната среда и водите.

Жалбата е депозирана в преклузивния 14-дневен срок по чл.149 ал.1 от АПК , поради което и същата е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В Държавен вестник, бр. 51 от 01.07.2022 г. е обнародван Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗИД на ЗУСЕСИФ), с § 1 на който наименованието на закона се изменя на Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ). Съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, до приключването на програмите за програмен период 2014 – 2020 г.,

съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Приетите от Министерски съвет и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмния период 2014 – 2020 г., съгласно § 71, ал. 2 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, а съгласно § 73 законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник". Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. С оглед горното, приложима към разглеждането на настоящия спор е редакцията на закона към ДВ бр. 52 от 09.06.2020 г., при посочване на новото му наименование, в сила от 01.07.2022 г.

По силата на чл. 73, ал. 4 ЗУСЕФСУ решението, с което се определят финансови корекции, може да се оспорва пред съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

По въпроса за компетентността на органа, издал обжалвания акт: Оспореното решение издадено на основание чл.70 ал. 1 т.9 и чл. 73, ал. 1 и ал.3 от ЗУСЕФСУ е постановено от компетентен орган.

Съгласно чл.9, ал.5 от ЗУСЕФСУ ръководителят на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или оправомощено от него лице. В конкретния случай по делото е приета като доказателство Заповед № РД-773/02.09.2024г. на Министъра на околната среда и водите съдържаща се на електронен носител, приложен по делото и заверена от юрисконсулт Т./, с която е оправомощена Г. С. С., – Главен директор на ГД „Оперативна програма „Околна среда“ да осъществява функциите на ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда 2014-2020г.“, в пълен вид и обем, определен в нормативната уредба.

Оспореният акт е издаден именно от Г. С. (главен директор на ГД „Оперативна програма „Околна среда“ в качеството ѝ на Ръководител на УО на ОПОС въз основа на надлежно оправомощаване с цитираната заповед на министър на околната среда и водите.

Съгласно разпоредбата на чл.73, ал.1 ЗУСЕФСУ, финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение. Съдът намира, че са спазени изискванията за форма на акта, тъй като същият съдържа, фактически и правни основания за издаването му, както и останалите реквизити, посочени в чл.59, ал.2 от АПК във връзка с чл.73, ал.1 от закона. Решението е издадено под формата на електронен документ по смисъла на ЗЕДЕУУ и подписано с валиден квалифициран електронен подпис/КЕП/

В акта е посочена нередност т.14 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, в редакцията ѝ, изм. и доп. ДВ бр.59/2024г. Основанията за извършване на финансова корекция по чл.70, ал.1, т.9 от ЗУСЕФСУ са посочени именно в Приложение № 1 към чл.2, ал.1 от посочената Наредба.

Оспореният акт е издаден на основание чл.70 ал.1 т.9 и чл.73, ал.2 и ал.3, с посочено нарушение по чл.8, ал.3, т.1, във връзка с чл.5, ал.1, т.2 от ПМС № 160 от 01.07.2016 г., което според административният орган съставлява нередност по т.14 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, в редакцията ѝ от ДВ бр.59/2024г.

Административнопроизводствени правила:

Законодателят в чл. 73, ал. 2 и ал. 3 ЗУСЕФСУ е уредил процедура по определяне на финансовата корекция по основание и размер. Преди издаването на решението по ал. 1 управляващият орган трябва да осигури възможност бенефициентът да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, своите писмени

възражения по основателността и размера на финансовата корекция и при необходимост да приложи доказателства. Решението по ал. 1 се издава в едномесечен срок от представянето на възраженията по ал. 2, като в неговите мотиви се обсъждат представените от бенефициента доказателства и направените от него възражения. Правилата са спазени. Жалбоподателят е уведомен надлежно чрез ИСУН с писмо за сигнала за нередност, първоначалното становище на УО на ОПОС и предприетите мерки, както и за правото му в двуседмичен срок да представи коментари, бележки и/или допълнителни документи, с които да мотивира искане да не се налага финансова корекция. Писмото е изпратено по електронен път чрез ИСУН на 27.11.2024 г.

Съгласно чл.22 ал.3 от ЗУСЕФСУ, когато производствата пред управляващите органи по този закон се провеждат посредством ИСУН, съобщаването на индивидуалните административни актове, издадени в тези производства, се извършва чрез съобщение в ИСУН до съответния кандидат или бенефициент, като към съобщението е прикачен съответния акт или в него се препраща към публикувания в ИСУН акт. Актът се счита за връчен с изпращането на съобщението в ИСУН.

Съгласно чл.13 ал.1 от Наредба за определяне на условията, реда и механизма за функциониране на Информационната система за управление и наблюдение на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ИСУН) и за провеждане на производства пред управляващите органи посредством ИСУН (Загл. изм. – ДВ, бр. 46 от 2024 г.) Електронен документ и/или електронно изявление се счита за получено от съответния управляващ орган/междинно звено, кандидат или бенефициент с изпращането му в ИСУН. Именно от изпращането на писмото по чл.73 ал.3 ЗУСЕФСУ започва да тече срокът за възражение. Производството по определяне на финансова корекция е административно производство, регламентирано в ЗУСЕФСУ, същото се провежда на посочените правни основания и по предвидения ред, именно по този закон, поради което възраженията на жалбоподателя, че е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, относно определянето на началото на двуседмичния срок от административния орган е неоснователно, доколкото ЗУСЕФСУ е специален закон спрямо АПК и предвижда друг специален ред за провеждане на административните производства, включително и за връчване на административните актове. Съгласно чл.2 т.4 от цитираната Наредба, същата се прилага при извършване посредством ИСУН на действия в процедурите по администриране на нередности и в производствата по определяне на финансови корекции;

Жалбоподателят не е представил възражение в посочения 14 дневен срок, същото е изпратено едва след издаване на административния акт, предмет на оспорване.

Оспореното Решение е издадено в едномесечния срок след изтичане на срока за представяне на възраженията, така както е предвидено в нормата на чл.73 ал.3 от ЗУСЕФСУ. Предвид гореизложеното, съдът приема, че в хода на процедурата по установяване и налагане на финансовата корекция не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

4.Съответствие с материалноправните разпоредби.

Безспорно е, че за да е налице основание за определяне на финансова корекция е необходимо бенефициентът да е осъществил нередност по смисъла на член 2, точка 36 от

Регламент № 1303/2013. Съгласно чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 елементите на фактическия състав на нередността са: а) действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове; б) което води до нарушение на правото на Европейския съюз или на националното право, свързано с неговото прилагането, и в) има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Съюза, като се отчете неоправдан разход в общия бюджет.

Относно приложимостта на изменената т. 14 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата (ред. ДВ, бр. 59 от 2024 г.), съдът намира, следното:

Съгласно § 13 от Преходните разпоредби към Постановление № 248 на Министерския съвет от 5 юли 2024 г. за изменение и допълнение на Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, приета с Постановление № 57 на Министерския съвет от 2017 г. (ДВ, бр. 59 от 2024г.) - *"До приключването на програмите за програмен период 2014 – 2020 г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, Оперативната програма за храни и/или основно материално подпомагане на най-нуждаещите се лица, програмите за европейско териториално сътрудничество, в които Република България участва за периода 2014 – 2020, Обща програма "Солидарност и управление на миграционните потоци", фонд "Убежище, миграция и интеграция", фонд "Вътрешна сигурност" и Резерва за приспособяване във връзка с последиците от Брексит, разпоредбите на наредбата, отменени или изменени с това постановление, запазват своето действие по отношение на изпълнението, управлението и контрола на тези програми, с изключение на § 8 и 11, които се прилагат за производствата по определяне на финансови корекции по тези програми, започнали след влизането в сила на това постановление".* С § 11 от Постановление № 248 на Министерския съвет от 5 юли 2024 г. се изменя Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, посочващо видовете нередности. Съгласно чл. 69, ал. 2 от ЗУСЕФСУ, процедурата по администриране на нередност започва по инициатива на управляващия орган на съответната програма или по сигнал. В конкретният случай производството е започнало по подаден сигнал за нередност № 1396. Следователно с получаването на сигнала е поставено началото на производството по установяването на нередности, а не както административният орган приема, освен сигнала и с първия акт – по чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ – констатация с писмо с изх.№ 3-016-0002-2-312/27.11.2024 г. на УО на ОПОС /стр. 1 от решението, абзац първи /, което в случая е за втори път. Доколкото по този сигнал е постановено и предходното решение за налагане на финансова корекция, отменено по съдебен ред, то очевидно, че производството е започнало във връзка с подадения сигнал за нередност № 1396. Следователно цитирания текст на изменената с Постановление № 248 на Министерския съвет от 5 юли 2024 г. т. 14 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата в случая е неприложим.

С оглед горното, приложима към разглеждането на настоящия спор е редакцията на Наредбата към датата на регистриране на нередността – сигнал 1396. Новата редакция на Наредбата не означава, че е налице нова нередност различна от тази при регистрирането

на сигнала. Съдът намира, че постановеното решение е нищожно по следните съображения.

Видно от мотивите на решението на ВАС по адм. д. № 6940/2024г. незаконосъобразността на административния акт е преценена с оглед противоречието му с материалния закон - отменително основание по чл. 146, т. 4 АПК. Относно нарушението на чл. 8, ал. 3, т. 1 от ПМС № 1160 от 2016 г. е установено несъответствие между изложените от органа фактически и правни основания за наличието на твърдяната нередност, а не липсата на фактически или на правни основания.

Вярно е и, че отмяната на акта за определяне на финансова корекция поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неспазване на съответната форма, включително непосочване на фактическите и относимите правни основания за издаването му, неизясняване на всички правнозначими факти и без да се отрича спорното материално право, не би съставлявало процесуална пречка за издаване на нов акт, какъвто, обаче, не е настоящият случай. Следователно неправилно УО на ОПОС се позовава на правните последици на чл. 173, ал. 2 от АПК, при издаване на процесното решение.

Ясно и недвусмислено в решението на ВАС е посочено, че така квалифицираното от органа нарушение, с оглед наведените от него факти, не съставлява нередност по т. 14 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата.

Излагането на фактически и правни основания, които си кореспондират, е изискване за законосъобразност на административния акт, съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, като противоречието между изложените от органа факти и правните норми, под чиито хипотези същият счита, че фактите се сумират, води до незаконосъобразност на акта му и е основание за неговата отмяна. Доколкото в случая е налице пълно съвпадение между фактическите и правни основания за определената финансова корекция по отмененото Решение от 07.12.2023 г. на Р. на ОПОС и оспореното в настоящото производство решение, включително и относно правните последици на двата административни акта, то е налице пълно съвпадение с предмета на влязлото в сила съдебно Решение № 11302 от 22.10.2024 г. по адм. дело № 6940/2024 г. по описа на ВАС, където законосъобразността на предходния административен акт е преценена с оглед съответствието му с материалния закон.

В съответствие с чл. 177, ал. 1 АПК, решението има сила за страните по делото. Ако оспореният акт бъде отменен или изменен, решението има действие по отношение на всички, като, ал. 2 предвижда, че актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни.

Влязлото в сила съдебно решение се характеризира не само с формална законна сила, т. с необжалваемост, стабилитет, но и с материална законна сила, т. е. задължителност, сила на пресъдено нещо. Силата на пресъдено нещо, нейните обективни и субективни предели, определят това, за което и тези, спрямо които властническият държавен акт, каквото е съдебното решение, има действие. Индивидуализиращите елементи на това, за което и на тези, за които решението има действие, са страни, основание, предмет.

В конкретния случай, с обжалвания в настоящото производство административен акт, е определена финансова корекция за същия програмен период, по същото нарушение, за

същия проект и договор, на същото правно основание и на същия бенефициент. Следователно обжалваният административен акт е издаден в противоречие с обективните и субективни предели на силата на пресъдено нещо на Решение № 11302 от 22.10.2024 г. по адм. дело № 6940/2024 г. по описа на ВАС, с което е оставено в сила Решение № 5049 от 14.05.2024 г. на Административен съд София-град, постановено по адм. д. № 08/2024г., с което е отменено Решение 07.12.2023г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма "Околна среда" 2014 - 2020 г.

Въпреки приетото от съда с влязъл в сила съдебен акт, че констатираните от ръководителя на УО обстоятелства не могат да бъдат подведени под сочената хипотеза на нередност по т. 14 от Приложение №1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, тъй като не изпълват предвидените в същата предпоставки, в повторно издадения от административния орган акт отново е посочено, че същите факти представляват нередност по смисъла на същата правна норма. Извършено е позоваване на новата редакция на т. 14 от Приложение №1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, но както бе посочено същата не е била действащо право към датата на издаване на предходния акт за налагане на финансова корекция. Тази разпоредба, макар и действаща към датата на издаване на оспорения в настоящото производство акт, не би могла да обоснове извод за законосъобразност на този акт, тъй като е издаден на същите фактически основания, на които е издаден и предходният такъв. Цитираният текст на изменената разпоредба от Наредбата не е във връзка с нови факти - такива, които да са настъпили след първоначално издадения административен акт. Касае се за едни и същи фактически установявания, по отношение на които е налице влязло в сила съдебно решение, поради което е недопустимо с настъпила законодателна промяна да се обосновава последващия акт, при все, че с атакувания административен акт е наложена финансова корекция, която вече е била налагана с предходния акт, в случая отменен с влязло в сила съдебно решение. Така и съгласно Решения на ВАС по адм.д. № 14355/2019г., адм.д. № 2223/2020г., адм. д. № 5418/2023г.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че не следва да разглежда останалите наведени в жабата основания за материална и процесуална незаконосъобразност на акта.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, а предвид изрично заявеното възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, съдът съобрази следното:

Според чл. 78, ал. 5 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата (ЗАДв). С решение на Съда на ЕС от 25 януари 2024 г. по дело C-438/22 по преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд, е прието, че чл. 101, чл. 1 ДФЕС във връзка с чл. 4, § 3 ДЕС следва да се тълкува в смисъл, че ако се установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочените разпоредби, националният съд е длъжен да откаже да я приложи. Посочените в наредбата размери на адвокатските възнаграждения могат да служат единствено като ориентир при определяне служебно на

възнагражденията, но без да са обвързващи за съда. Следователно същите подлежат на преценка от съда с оглед вида на правния спор, съществуващия материален или нематериален интерес, фактическата и правна сложност на делото, видът и количеството на извършената работа. Преюдициалното заключение на СЕС се ползва с тълкувателна сила, която е задължителна *erga omnes* и обвързва националния съд, отправил запитването.

В случая жалбоподателят претендира разноски по представен списък в общ размер на 3084, 60 лева - заплатена държавна такса в размер на 444,60 лева, както и заплатено по банков път адвокатско възнаграждение в размер на 2640 лв. по договор от 02.01.2025 г. и прилага съответните писмени доказателства.

След като от страна на ответника е направено възражение за прекомерност, съдът следва да преценява размера на възнаграждението с оглед Наредба № 1 от 09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа /загл.изм –ДВ бр.14/2025 г./ и тълкуванията, дадени в Решение на СЕС от 25.01.2024 г. по дело С-438/22.

В конкретния случай, размерът на адвокатското възнаграждение е определен под минимума, посочен в разпоредбата на чл.8 във връзка с чл.7 ал.2 т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа /загл.изм –ДВ бр.14/2025 г./ и съдът не намира основания за редуцирането му.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 61 състав,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО Решение от 20.12.2024 г. на Ръководителя на управляващия орган/Р./ на Оперативна програма „Околна среда 2014 -2020 г.“ /ОПОС/, с което на Сдружение „Съюз за защита на природата“ ЕИК[ЕИК] е определена финансова корекция в размер на 25% от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС разходи, представляващи средства по смисъла на чл.1 ал.2 от ЗУСЕФСУ по сключен договор № 00027/11.09.2023 г. с „Куков и КО“ ООД на стойност 222 300 лева без ДДС.

ОСЪЖДА Министерство на околната среда и водите, седалище и адрес [населено място], [улица] да заплати на Сдружение „Съюз за защита на природата“ с ЕИК 121659357г. със седалище и адрес на управление –гр.С., район С., [улица], представлявано от Председателя на УС проф.С. Ц., със седалище и адрес на управление – [населено място], ул.“6-ти септември“ № 29 , сумата от 3084,60 лева (три хиляди осемдесет и четири лева и шестдесет стотинки) разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 –дневен срок от връчването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: